

OBSAH

Čtení úvodní

ve kterém autor jemně naznačuje, proč příručku sepsal, jaký má účel a proč jest vůbec nutno následujícími čteními potiskovati papír . . . 5

Čtení první

ve kterém se dozvíš něco o všeobecných zásadách při vyhledávání a zajišťování tábořiště, hlavně o vnějším a vnitřním zájmovém okruhu, které musí být vždy uzavřeny . . . 9

Čtení druhé

shromažďuje pro tebe několik dobře míněných rad k provozu tábora — seznámí tě s jeho účelovými skupinami a nastíní ti několik překvapivých čísel o velikosti tábořiště i jeho zázemí . . . 53

Čtení třetí

přeskoč, nezajímáš-li se o různé typy táborů. Nepřeskočíš-li však, nebudeš litovat, neboť získáš na celou věc hlubší názor a autor se ti pokusí srovnat naše novodobá tábořiště s tím, jak dříve vypadaly české vesnice a drobná osídlení . . . 89

Čtení čtvrté

pojednává o rozvržení ploch vyhlédnutého tábořiště, o výtvarném řešení tábora a o jeho začlenění do přírody . . . 103

Čtení páté

ti po prostudování ukáže několik příkladů ze skutečných táborů dobrých, leč také jeden špatný až odstrašující . . . 120

Čtení šesté

raději nečti, jsi-li poněkud pohodlný, neboť tě chce vyvést z tábora do užšího i širšího okolí, pošeptat ti, co jsou družinové paloučky a ukázat, jak si máš zjistit okruhy zajímavostí tábořiště . . . 143

Čtení sedmé

připraví ti těžké chvíle s tím, co všechno bys měl na táboře zaznamenávat a jak to potom přenést na papír. Tvoji následovníci tě však za splnění námětů tohoto čtení budou velebit . . . 150

Čtení osmé

tě bude navádět, aby sis se svými táborníky zhotovil model tábořiště, a to nejen pro oživení vzpomínek . . . 160

Čtení deváté

uzavírá všech osm předcházejících a prohlašuje, že po něm již opravdu žádné jiné nenásleduje. Autor se v něm se čtenářem loučí a připravil tu pro něho jako poslední pokus o spolupráci malý úkol, který má čtenář samostatně rozřešit . . . 167

Seznam příbuzné literatury . . . 171